

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Ignatianæ Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars V. Peccata Studiosorum terribile manet Judicium, terribiles pœnæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

velut intolerabile scelus famulum hunc à te abigeres? Et tu quid aliud agis, si eo, quo dixi modo vivis: ecce DEus, si am Religiosus, serviam tibi fideliter; sed jam serviam mundo & dæmoni; & quia deinde non potero habere occasiones te offendendi, offendam jam: offeram me tibi postea in holocaustum; verum jam me dæmoni offeram: quod restabit, tuum erit &c. hæ tuæ quasi ad DEum voces sunt: nunc quid blasphemæ & inferis dignæ? Cave ergo, liberius vivas eo nomine, quod Religiosum statum fortè cogites: gratiam enim Vocationis certò tibi DEus subtrahet. Time effectum adeò terribilem. Quod si hunc jam fortè experiri incipis; si voluntatem, quam ad certum vivendi genus ex motivis sanctissimis conceperas, amisisse te advertis, & econtra affici v.g. ad sæculum; bene conscientiam discute, an solido & sancto nitaris motivo; an vero jam poenam DEI experiaris, qui gratiam Vocationis tibi subtrahere incipit; quia te eâ indignum fecisti. Tantò jam ferventius ad DEum confuge, vitam emenda, ut novâ te gratiâ donare dignetur Dominus ad electionem hanc ritè faciendam. Agitur de Anima tua!

Pars V.

Peccata Studiosorum terrible manet judicium,
terribiles pœnæ.

Doctrina. Gravitati scelerum respondet Ju-
dicum & pœna: facile igitur ex dictis in-
M telliges

telliges, quid Studiosis peccantibus aliquando futurum sit. Vox utinam mihi ea suppeteret, quæ exaudiri à Studiosis universis posset! unum hoc ingeminarem: ô Studiosi mei, ô Studiosi mei, terribile vos manet judicium, terribiles manent pœnæ! Non vanæ sunt minæ: veritas est hanc sic ostendo. Israëlitas multò gravius exceptit judicium & pœna, quàm alios; quia graviora erant eorum scelera. Inde sunt terribiles illæ minæ: Tantummodo vos cognovi ex omnibus nationibus terræ; idcirco visitabo super omnes iniurias vestras. Effundam super eos indignationem meam; omnem iram furoris mei: non parcer oculus meus, & non miserebor. Inducam mala, ita ut inviant ambæ aures. Aliæ non minus tremenda erit: hoc est, Sodomitæ non habebunt tam tremibile judicium, quale vos. Venient ab Oriente & Occidente, & recumbent cum Patribus Abraham, Isaac & Jacob; filii autem regni eiicientur fortis Tyro & Sidoni remissus erit in die iudicii &c. Advertisne, quale judicium Judæis prædixerit Christus? Tyro & Sidoni & Sodomitis remissus dicit fore judicium, quàm Judæis, apud quos predicaverat Christus. Cur hoc? quia Judæorum peccata graviora erant; beneficia eis collata majora; quia occasionses plures habebant bene vivendi, discendi veritatem, servient DEO, ac gentiles, aliique. Ergo Judicabo iuxta vias tuas, & ponam contra te abominationes, & non parcer oculus meus, & non miserebo ait

ait Dominus. Ex hoc Sancti Patres eruunt: ergo & Catholicos gravius manet judicium & poena acerbior. Antoninus ait: *Omnia Israëlitis facta sunt propter nos; populus enim iste fuit figura populi Christiani; unde ista demum evenient Christianis & pejora, si ingrati fuerimus inventi.* S. Bonav. inquit: *V& Christianis, qui DEum cognoscunt, & non ut DEum honorant: non servientes DEO Christiani plusquam Saraceni & Pagani puniendi sunt.* Clarissimum & terrore plenum est illud S. Pauli: *Voluntariè peccantibus nobis post acceptam notitiam Veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia, sed terribilis quædam expectatio judicii.* Nota: terribilis expectatio judicii; quia scilicet post acceptam notitiam peccamus. Sicut ergo Judæos terribile manebat judicium, quia post tot beneficia, post haustam notitiam, post tot monita peccabant; ita & Catholicos eadem ex causa gravius maneat judicium, necesse est; adeò ut Sodomitis, Sidoniis & aliis remissius futurum sit in die judicii, ac Catholicis. Certum hoc est omnibus.

Ex his verò rursus deduco, multò terribilius judicium expectandum esse Studiosis ac Catholicis cæteris plurimis. O Studiosi, audite hæc, & intelligite, nec tantum ut vanas minas ludite: terrible vos manet judicium; vobis dictæ sunt minæ illæ: *Tantummodo vos cognovi ex omnibus nationibus terræ; idcirco visitabo omnes iniquitates vestras: Sodomis remissus erit in die judicii: remissus erit Gentilibus & Catholicis plurimis. Filii regni, quales vos estis, eiicientur foras, in tenebras*

exteriores , ubi erit fletus & stridor dentium. Dic
vobis dicam illud Christi : Væ tibi Corozaim ! v
tibi Bethsaida ! quia si in Tyro & Sidone factæ essent
virtutes , quæ factæ sunt in vobis , in cilicio & cinere
pœnitentiam egissent. Væ tibi Studiosa juven-
tus peccatrix ! in te enim factæ sunt virtutes plo-
rimæ ; pœnitentiam tamen non egisti. Væ tibi
quia si in Tyro & Sidone , si in regionibus bar-
baris , si inter cives , rusticos , aliósque sacerdotes
factæ fuissent virtutes , quæ in te ; si illi habui-
sent tot sancte vivendi occasions , quot tu , in
cilicio & cinere pœnitentiam egissent ; servili-
sent DEO accuratiū. In vos , inquam , o Sto-
diosi , hæc minæ cadunt. Cur ? eandem ob cau-
sam , ob quam supra asserui , peccata vestra gra-
viora esse peccatis aliorum hominum. Et si Ca-
tholicos gravius manet judicium , quam alio
quia plura à DEO nacti sunt beneficia , plures
habuerunt bene vivendi occasions , necesse est
& vos ut gravius maneat judicium quam innu-
meros alios Catholicos ; quia plura ac innumera-
alii à DEO accepistis beneficia ; plures san-
vivendi occasions habuistis. An causam na-
tasti , cur Christus minatus fuerit incolis Coro-
zaim ? ideo , quia multæ ibi virtutes factæ erant
hoc est , Christus sæpe ibi prædicaverat , sed judi-
rat miracula , monuerat ad pœnitentiam : quo pro-
in Tyro & Sidone factum non fuerat ; quare
urbium incolæ si illa media , illas occasions
habuissent , in cilicio & cinere pœnitentiam eg-
senter . Ideo ergo gravius Corozaitas manebantur .

judicium ; quia mediis illis usi non fuerant , quæ
præ aliis per DEI benignitatem acceperant ,
quibusque aliis multò melius fuissent usuri . Stu-
diose mi , eadem ex causa & tibi & Studiosis a-
liis gravius imminere judicium illico evincam .
An non enim fiunt virtutes plurimæ inter Stu-
diosos ? an non habentur eis conciones plures ,
quam aliis ? an non monentur ad pœnitentiam
sæpius , quam alii ? an non habent plures occa-
siones , quam alii ? Et quæso , si DEus daret tot
conciones , tot bene vivendi occasiones Rusti-
cis , si plebeis , si hominibus innumeris , toto die
sub negotiorum mole gementibus ; an non ser-
virent DEO diligentissime ? an non obedirent
ei in omnibus ? Ergo tibi , qui has occasiones
habes , non tamen nisi ad DEI offensam adhi-
bes , gravius imminet judicium , quam Catholi-
cis cæteris . Væ ! væ tibi Studioſa juventus pec-
catrix ! voluntariè peccanti post acceptam no-
titiam veritatis , non relinquitur hostia , sed ter-
ribilis quædam expectatio judicii , teste Spiritu
Sancto : habet autem Studioſa juventus noti-
tiam veritatis , & peccat nihilominus ; ergo ter-
ribilis expectatio judicii ei relinquitur . Narrat
Barzias , à Virgine quadam Sancta visum esse
judicium viri alicujus , cui DEus triginta dies
pro pœnitentia agenda concesserat , hic verò
pessimè impenderat . Vedit ergo Virgo illa
specialem rationem , quam vir ille reddere de-
buit ob triginta dies illos : reprobrabantur hi
ci , & obiiciebantur : si enim dies hos habui-
sent

sent alii, pœnitentiam egissent. Studiose, ob
 dies triginta tam terribile judicium! ô quale
 tuum erit ob annos integros non DEO, sed
 peccatis donatos & libertati! ô quale judicium!
 Non fallit scriptura: terribilis expectatio judicii
Judicabo te juxta vias tuas, & ponam contrate abo-
minationes tuas, & non parcer oculus meus & no-
miserebor. Verba DEI sunt. O judicium non
 modo terribile, quod solum ostendere propo-
 sueram, sed multo terribilius ac aliorum homi-
 num! Judicium hoc Studiosi augetur adhuc
 eo; quia multi erunt, qui hunc accusabunt
 nemo qui excuset. Non fore excusationes
 ullam, vidimus antea. Restat, ut accusatores va-
 deamus. Quinam illi? præter communes omni-
 bus accusatores, quales sunt Conscientia ho-
 minis, Dæmon, Angelus, erunt & alii. Christus
 ad contumaces Judæos ait: *Surgent Ninivitæ*
die judicii, & condemnabunt generationem istam
 quia scilicet Ninivitæ ad unam Jonæ Prophæ-
 concessionem conversi egerunt pœnitentiam; I-
 dæi verò ad tot Christi conciones se non co-
 verterunt. Studiose mi, an non manibus eti-
 palpas, simile aliquid tibi eventurum ob-
 dem planè rationem? Ecce præter Ninivitæ
 surgent Japones, surgent Indi, surgent Judæi,
 surgent Hæretici, imò ipsi surgent Catholicæ,
 & condemnabunt te; accusabunt, dicent, ecce
 justissime Judex, ecce ille adolescens,
 tot sancte vivendi occasionses dedisti, cui n-
 concessionem unam, uti Ninivitis, sed center

& centenas obtulisti , præter inspirationes innumeræ , præter agnitionem fidei & mysteriorum eius , præter solicitam & laboriosam instructionem , præter innumera alia tibi serviendi media ; justissime Judex , tu scis , quomodo tempus illud , illas occasiones , conciones , instructio-nes impenderit ; quām tepidē tibi servierit , quot vicibus te offenditerit . Nos tales occasiones non habuimus ; non fuerunt nobis tot conciones habitæ , aut certè propter negotiorum molem interesse vix potuimus ; nobis non ita explanata sunt fidei mysteria , non sic descripta est pecca-torum gravitas , non toties inculcata pœnitentia , non tantum tempus concessum ; si nos vel centesimam partem mediorum illorum habuissimus , quæ habuit adolescens ille , vixissimus Sancte , peccassimus nunquam , servissimus tibi devotissime . Juste Judex , si nos damnas , qui tamen mediis ejusmodi destituti , viximus ; ergo graviorem damnationem meretur Studiosus ille . Vindica Domine ! vindica ! En hi sunt ac-cusatores tui , mi Studiose . Accusabit te etiam Parentum tuorum cura ; clamabunt & accusa-bunt te Parentum sumptus , sæpe non sine cruo-re parati ; clamabunt & accusabunt fratres & so-rores , quorum hæreditatem forte otiendo pro-degisti ; clamabunt labores illi perpetui , curæ , sudores Magistrorum & Professorum tuorum , quos pro te tot annis exantlärunt , non sine pro-priæ vitæ detimento aut jactura ; clamabunt eorum preces pro te fusæ , noctes diesque pro

M 4

tuo

tuo emolumento impensæ. O accusatores vere
terribiles! Neque hīc finis. Joannis §. dicit Chri-
stus Judæis: *Est qui accusat vos Moyses, in quo spe-
ratis!* hoc est, ille ipse Moyses legislator vester,
cujus vos discipulos profitemini, accusabit vos,
vos condemnabit. Sic dicam ego: est, est, Stu-
diole, qui accuset te Jesus, in quo speras; accu-
sabit tuam in servandis propositis inconstan-
tiam, tuam in divinis tepiditatem, in studendo
socordiam, in peccando audaciam. Est, est,
quæ te accuset Beatissima Virgo, in qua jam
protervè nimium speras: hæc accusabit tuam in
cultu toties tibi commendato socordiam, pre-
cum omissiones, in offendendo DEO protec-
tiā, in promissis implendis negligentiam, in
pacto & renovato toties fœdere per formulam
Sodalitatis perfidiam. Est, est, qui te accuset
Angelus custos, in quo speras: accusabit tuam
in implendis monitis incuriam, tuam inobedien-
tiam &c. Est, qui te accuset, Patronus Nominis
sunt Sancti Studiosorum curæ præpositi, qui
tantum tibi pœnitentiaæ tempus, tot tibi inspi-
rationes impetrârunt. Sunt, qui te accusen-
t condiscipuli tui, qui melius eodem, quo tu fruc-
baris, tempore usi sunt. Erunt & alii adhuc Stu-
diosorum aliquorum accusatores planè terribi-
les, quos taceo; quia te, ut spero, non accula-
bunt, cùm seductorem te esse non sperem. Ac-
cusatores illi erunt Animæ per consilium au-
perversum Studiosi exemplum seductæ. Opte
ego te salutem tuam obtestor, cave, ne tales
ali-

aliquando habeas accusatorem : potens enim nimium vox ejus est & accusatio : clamat simul cum eo & sanguis animæ æternum infelicis , & sanguis Jesu Christi pro anima illa effusus : clamat : vindica Domine ! vindica ! Væ tibi , si talis aliquando habiturus sis accusatorem. Ne habeas , cave , verbo aut exemplo quempiam seducere audeas.

Spectasti Judicium terribile , nunc & pœnam attende. O pœna quam terribilis ! Væ , ajebat Bonaventura , Væ Christianis , qui DEum cognoscunt , & non ut DEum honorant : non servientes DEO Christiani plus quam Saraceni & Pagani puniendi sunt . Tu dele vocabulum : Christianis ; & substitue : Studiosis . Væ ! væ Studiosis , qui DEum agnoscunt , & non ut DEum honorant ! væ ! plus quam Catholici alii puniendi sunt . Filii regni , ait Christus , eiicientur foras . Filii regni estis , ô Studiosi ! vobis specialiter , ut filiis , media ad regnum cœleste largitus est Deus . Expavescite ! Filii regni eiicientur foras . Sed cur ? S. Chrys. dicit : Quanto maiora beneficia hominibus sunt constituta , tanto majora peccantibus supplicia sunt parata . Relege hoc , & tecum repete , mi Studiose , & vide , an non inferas : ergo Studiosis ingentia , immo majora quam aliis parata sunt supplicia ? Docuit hoc Christus in arbore illa , quam , quia fructus non protulit , excindendam dixit , & in ignem mittendam . Docuit in servo illo , quem , quia sciens voluntatem Domini non implevit , vapulaturum esse multis

M s

asse-

asseruit. Tu, tu arbor illa es, Studiose, planata non solum in agrō Ecclesiæ, sed & cœtui Mariani: fructus non profers, quos debes: time excisionem & ignes. Tu, tu servus ille; sci voluntatem Domini, nec tamen eam implexime verbera! time supplicia! Non parcet oculus meus, & non miserebor, ait DEus. Habetur ei vita S. Macarii, Calvariam aliquam cuiusdam Ethnici, ad quam casu Sanctus offenderat, dixisse, Christianos multò majora in orco pati supplicia, ac Ethnicos, ob majora, quæ acceptarunt à DEO, beneficia. Certus sum, Studiose, si quis hodie damnatus adolescens ab inferis exurgeret, certus sum, clamaret palam, multò majora inter inferos supplicia destinata esse Studiosis, quam aliis; eadem ex ratione, quod majoribus à DEO beneficiis fuerant affecti.

Reflexio. Si terribile adeò judicium æquè a supplicium manet Studiosos impios; ergo timendum est tibi, Studiose, timendum timor salutari, dum peccas. Revoca hoc sæpe in memoriam, ne pecces; melius utere occasionib; ne tot habeas tui accusatores: DEO, B. Virginis & sanctis famulare ferventius, ne te tux negligenter aliquando arguant. Verbo, fuge peccata, extirpa consuetudines pravas, ne horrendis aliquando suppliciis inter inferos à judice puniaris. Clausulam impositurus Considerationi huic, unum illud flagito, quod ljas ab Israelitis petiit: *Mementote istud & confundamini, & redite prævaricatores ad cor.* Mem

to eorum , quæ dixi , & confundere , & erubescere
rubore salutari ob ingratitudinem tuam , quâ
hactenus DEum optimum exacerbâsti : redi ad
cor , hoc est , serio te ad DEum tuum converte .
Audivisti , quâm falso peccata tua passim levia
tantum esse credas ; quâm multa sint , quæ illa ip-
sa aggravent , ita quidem ut magis DEO disipli-
ceant , quâm aliorum peccata hominum : audi-
visti , nihil esse , unde excusationem petere co-
ram DEO valeas ; audivisti effectus , qui conse-
qui ad peccata tua possunt ; demum & judicium
& pœnas Studiosis impiis parata audivisti . Hæc
omnia tecum considerans , quid concludis ?
hoc certè : agenda est vita alia : ferventissimè
in emendationem vitæ incumbendum est , nisi
perire & damnari velim : deposito peccatorum
contemptu & vilipensione , maximus eorum
horror concipiendus est . Bene conclusisti :
hoc fac , & vives . Aliud adhuc quod in rem
tuam deducere potes , hoc est : sive peccaveris
graviter , sive non ; est cur timeas , neque uti a-
pud Studiosos fieri solet , absque omni salutis
metu vivas . Si non peccâsti , habes , quod
DEO gratias agas verè immortales : timendum
est tamen ; cùm facilis lapsus sit in ætate lubrica ,
inter sociorum blandimenta , & dæmonum in-
sidias . Si peccâsti , licet unâ solum vice , habes ,
quod veniam à DEO petas indies , dolorēni-
que frequenter elicias . Peccâsti ? ait S. Chrys.
jam desiste , & in contrarium convertere . Time ,
ne primum , quod perpetrare cogitas , scelus ,
tuo-

tuorum impleat mensuram delictorum. Finio
verbis Apostoli: *Obsecro, ut dignè ambuletis Vo-
catione, qua vocati estis. Studiose mi, vive vitam
Studioſo dignam, dignam illo homine, qui
plurimis se affectum à DEO esse beneficiis in-
ſciari non potest.*

Affectus. Omnipotens, sempiterne DEus, de
profundis clamo ad te! Domine exaudi vocem
meam! de profundis iniquitatum mearum cla-
mo ad te! si iniquitates observaveris, quomodo
sustinebo? ô Domine, quid agam? Video me in
profundo iniquitatum demersum, & talium qui-
dem iniquitatum, quales meas esse nunquam
credi. Peccavi Domine, & peccata mea non
agnovi; iram tuam non timui; vindictam non
expavi; credidi, levia tantum esse, quæ ago,
nec magnis digna suppliciis. O DEus, quam
alia me hodie docuisti! Expavesco, dum recor-
dor peccatorum à me commissorum! ô quoties
graviter te DEum meum offendii, falso mihi
persuadens levem solummodo noxam esse! non
apprehendi Domine, quam periculosa sint illa
peccata, in quæ iterum iterumque pro labore
non attendi, quam parum absim à damnatione
perpetua: non expendi, quam multa sint, qui-
bus peccata mea aggraventur, quam nihil sit,
quo eorum minuatur malitia: non cogitavi,
quantis me dignum suppliciis redderem; hinc
peccavi sine rubore, sine metu, nihil de scele-
rum emendatione solitus. O Domine, si ini-
quitates observaveris, quomodo sustinebo?
que-

quomodo sustinebo, si tot contra me accusatores video insurgere? si turpibus adeò flagitiis me undique vallatum conspexero? Timeo Domine, judicium tuum! timeo, quæ meritus sum, supplicia! Mille inferos, fateor mi DEus, mille inferos sum promeritus, quod primos vitæ meæ annos non tibi, cui debebam, sed libertati & peccatis dederim. Sed quid ages cum peccatore culpam fatente, errorēmque suum agnoscēte? num reiicies à facie tua? Domine, nisi infinitam tuam esse misericordiam scirem, aliud expectare nihil possem; cùm verò sciam, tibi proprium esse misereri & parcere, animum non abiicio. Multūm peccavi, Domine, sed major est misericordia tua, quam iniquitas mea. Ergo secundūm hanc magnam misericordiam tuam miserere mei, & me respice, qui corde contrito & humiliato venio ad te clamans & ingeminans: delicta ætatis meæ primæ & ignoran-
tias meas ne memineris Domine! Offero tibi, Pater æterne, in satisfactionem scelerum à me admissorum, Juventutem unigeniti filii tui Salvatoris mei, & omnia ejus merita, omnes virtutes, quas in ea ætate exercuit. Pater æterne, respice in faciem Christi filii tui, & miserere mei!

Proposita. Etatem, quæ superest, totam tibi, mi DEus, consecrabo; aliam longe vitam instituam: in hac enim si pergam, timeo saluti meæ. Incubam ergo in emendationem errorum meorum, præcipue istius NB. N. N. 2. Nunquam ita me decipi patiar, ut ullum Studio-

peccati

peccatum velut leve contemnam. 3. Exam-
nabo bene conscientiam meam ante Confes-
sionem , ne aliquod peccatum maneat occul-
tum. 4. Sæpius recordabor eorum , quibus
peccata Studiosi tantum aggravari audivi. 5.
Spe sanctioris statûs aliquando eligendi induc-
tus non vivam liberiùs , ne vocatione ipsâ exci-
dam. 6. Sæpius eliciam dolorem de juventute
tam male exæcta , verbis illis : delicta juventu-
tis meæ & ignorantias meas ne memineris, Do-
mine! 7. Studiis me ferventer applicabo , tâ-
mens , ne ignavia hæc mea initium sit damna-
tionis æternæ. 8. Negotium Vocationis trac-
tabo eâ curâ , quantâ requirit res tanti mo-
menti; & vel ideo vitam emendabo , ne gratiam
Vocationis DEus subtrahat. Denique vivam
vitam eam , quam tanta DEI beneficia à me
exigunt.

Petitio. Pater æterne , per merita dilectissimi
Filii tui largire mihi indignissimo gratiam , sic
meam jam vitam instituendi , ne aliquando
proiiciar à facie tua in æternum.

Ad DEum. Recita Te DEum laudamus in
gratiarum actionem pro tot beneficiis , qua
DEus tibi Studio contulit , & ad impreman-
dam in sancta vita constantiam.

Ad B. Virginem. Renova devotionem tuam
recitando formulam : *S. Maria Mater DEI*
Virgo &c.

Ad Sanctos. O Sancti , quorum cura Divina
bonitas juventutem Studiosam committere c
gnata

gnata est, intercedite pro me, ut proposita à me facta fideliter impleam. Et vos orate pro me, qui Juventutem vestram DEO totam consecrastis, ut tandem vestris insistere vestigiis incipiām, neque ab illis unquam deflectam.

Consideratio VI.

De Morte Hominis.

Recitatâ oratione consuetâ, cogita te **videre** moribundum aliquem, voce destitutum, fractis oculis, naribus auribûsque rigidibus, ore foedui in modum distracto, fronte macie extensâ, collapsis genis, porrectis brachiis, manibus pedibûsque emortuis, pallente vultu & exsucço horridum: cogita præterea, te audire gemitus ejus & suspiria. Pete gratiam agnoscendi, quid sit Mors, quantique res momenti sit, ut ad eam rite te valeas præparare.

Pars I.

Quid sit Mors, & quanti momenti sit.

Doctrina. Mole parvum, mysterio ingens verbum est, Mori, Mors. quid est mori? Mori est omnia & singula mundi hujus bona deserere; est pro omni æternitate deserere mundum, in quo vixisti; patriam, in qua natus es; urbem, in qua vixisti; domum, quam incoluisti; lectum, in quo quievisti; hortos, in quibus ambulasti, omnia demum terræ loca. Quid est mori? Mori est dicere perpetuum vale parentibus, fratribus, sororibus, amicis, sociis illis tuis, tan-